

מ"ת 44320/12/17 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל נגד יורם עמר

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 44320-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)
תיק חיצוני: 544831/2017

בפני כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפוני עוה"ד נחמה כשר
נגד
יורם עמר (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד עבד פאהום
משיבים

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. על-פי כתב האישום, המשיב, ומר אביחי ("אברהם") עמר (שהוא בנו של בת הזוג של המשיב), קשרו קשר לביצוע פשע - התפרצות לדירת מגורים - בכוונה לבצע גניבה או פשע, כאשר חלוקת התפקידים ביניהם היתה שאברהם יפרוץ לדירה בפועל, בעוד שהמשיב יעמוד מחוץ לדירה, ישמור על קשר טלפוני עם אברהם ויאבטח את פעילותו על מנת להבטיח שלא יגיעו גורמים העלולים לשבש את ביצוע ההתפרצות. נטען כי אברהם התקשר למוקד 144 אשר העביר לו מספר קווי ומספר סלולארי של המתלוננת. נטען כי בשעה 11:24 המשיב התקשר מטלפון שברשותו לטלפון הנייד של המתלוננת כדי לבדוק שהיא עונה לשיחה, אך הוא לא אמר דבר וניתק את השיחה. מיד לאחר מכן בשעה 11:25 או בסמוך לכך - כך נטען - אברהם התקשר מטלפון נייד שברשותו לטלפון הנייד של המתלוננת, הזדהה כיוסי מהדואר, וציין שיש ברשותו חבילת דואר רשום עבור בן זוגה של המתלוננת. על-פי הנטען, המתלוננת ביקשה להשאיר את החבילה בתיבה. נטען כי דקה לאחר מכן התקשר אברהם למתלוננת וציין כי לא ניתן להשאיר את החבילה בתיבה ויש צורך שיגיע מישהו לחתום על החבילה; המתלוננת השיבה כי אין אפשרות כזו מאחר והיא נמצאת בקיבוץ מזרע ובעלה יגיע רק בשעה מאוחרת יותר לעפולה. על-פי הנטען, כאשר המשיב ואברהם הבינו כי המתלוננים מחוץ לעפולה, הם החליטו לקדם את מטרת הקשר. נטען, כי בשעה 11:32 התקשר המשיב מטלפון נייד, לטלפון נייד של אברהם ואמר לו: "טוב בקיצור הכל טוב, אני פה, אם יש מישהו סתם דוגמא בא או משהו כזה, אתה יודע יש שמה מאחורה גינה שאתה... קיצר ים של גינות הכל קרקע, זה הכל בצד השני אתה לא בא לפה". בהמשך השיחה, על-פי הנטען, הוסיף המשיב: "אתה שמור מאובטח פלאפון בדקנו אף אחד לא פה הכל בסדר, אל תתרגש מהפינצ'ר הקטן הזה החמוד היפה הזה, תשים הכל בכיס יאללה שיהיה לנו את היומית שלנו בהצלחה, שתי דקות ונעוף מפה נצא יש לנו הרבה לעשות, אם אנחנו לא עושים את זה אכלנו אותה נגמר היום אין לנו מה לעשות הגענו לצהריים, יאללה כפרה יאללה." נטען, כי אברהם הסכים לדברים אלה.

על-פי הנתען, מיד ובהמשך לכך התפרצו השניים בצוואת חדא לדירה, בכך שאברהם החדיר כלי צר בין משקוף לדלת תריס יציאה מהבית למרפסת אשר גרם לעיקום המשקוף ולשבירת מנגנון הנעילה של הדלת, ונכנס לבית המתלוננת, בזמן שהוא מכוון על ידי המשיב שמתצפת מבחוץ, מדבר אתו כל העת ושומר לבל ייתפסו, והכל בכוונה לבצע גניבה או פשע. נטען כי בין השעות 12:04-11:50, נמלט אברהם בריצה מהבית כאשר ידיו מכוסות בבד לבן ובידיו אחז במברג צהוב. נטען כי בשלב זה שבעה שוטרים הבחינו באברהם, הזדהו כשוטרים וקראו לו לעצור אך אברהם התעלם ורץ, ובסופו של דבר נעצר.

ראיות לכאורה

2. הסנגור הנכבד טען לעוצמת הראיות לכאורה נגד המשיב. ראשית טען הוא כי אין ראיות לכאורה לכך שהמשיב היה זה שהגה את רעיון ביצוע העבירה הנטענת או הוביל לקידום הרעיון. לטענת הסנגור, המשיב לא היה "במעגל הפנימי" של המעורבים, ולכן לא ניתן להאשימו בביצוע יחד עם אברהם. הסנגור טען, לשאלת בית המשפט, כי אם המשיב נטל תפקיד בתכנית פלילית אך לא היה מעורב בתכנון, לא ניתן להאשימו בביצוע בצוואת. שנית טען הסנגור הנכבד כי אף אין ראיות לכאורה לכך שהיה ביצוע של תכנית עבריינית. לטענתו, הראיות נגד המשיב מתבססות על כך ששוטר אמר שראה אדם הדומה למשיב, ואילו המשיב כלל לא נעצר באותו יום. הסנגור מפנה, בנוסף, למזכר של שמר יגאל בו נרשם כי בשיחות שהתנהלו בשלושה מכשירי טלפון ניידים, לרבות מנוי שאין מחלוקת שהוא המשיב, "מדבר בחור המזוהה כבעל אותו קול". לטענת הסנגור, מזכר זה אינו בבחינת חוות דעת, והמשיב טען במשטרה כי אנשים רבים משתמשים במנוי שלו.

3. קביעתי, אותה אבאר להלן, היא כי מתקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב קשר קשר לביצוע פשע וביצע, בצוואת עם אברהם, התפרצות לדירה, וכי הראיות לכאורה נגד המשיב מבוססות היטב ואינן חלשות.

4. אבהיר תחילה, למרות שהסנגור הנכבד לא טען אחרת, כי לצורך הכרעה זו ביחסים שבין המדינה לבין המשיב (ומבלי שיש בכך קביעה כלפי אברהם, שטענותיו טרם נשמעו בפני), קיימות ראיות איתנות לכאורה לכך שאברהם פרץ לדירת המתלוננת. ראיות-לכאורה אלה כוללות:

א. הודעת המתלוננת לפיה קיבלה את השיחה בענין הדואר טלפון מס' 055-9643857 (הודעתה מיום 10.12.2017); תמליל שיחה כזו, מהשעה 11:25 מתוך האזנת סתר שבוצעה למנוי של אברהם (שיחה 163);

ב. תמונות של סימני פריצה בדלת יציאה למרפסת וחווות דעת מומחה כלי פריצה במז"פ הקובעת, כי המברג שנתפס יכול היה לגרום להם;

ג. הודעות של שורה של שוטרים ואף של אזרח אשר ראו אדם רץ ממקום הפריצה, סביב השעה 12:00; הודעה של אזרח (יולי אסולין) לפיה האדם הרץ החזיק במברג; הודעתו של אברהם בה הוא מאשר כי הוא נכח בגינת המתלוננים, כי רץ משם ונעצר, ואף כי בשלב מסוים במהלך ריצתו החזיק במברג (הוא טען כי הוא נכח בגינה כי הוא

מנהל קשר רומנטי עם אישה נשואה במקום, כי החל לרוץ כאשר זיהה את השוטרים כי סבר כי מדובר באנשים הצופים בו במסגרת סכסוך שלו עם אחרים, וכי מצא את המברג במסגרת מנוסתו והרים אותו כדי להגן על עצמו). המברג נמצא בחיפוש נתיב הבריחה - ראו דו"ח פעולה של רס"מ נועם קנלר מיום 10.12.2017 בשעה 16:00 ותמונה של מברג מתחת לשיח).

5. אני דוחה כאמור את טענת הסנגור הנכבד לפיה הראיות-לכאורה נגד המשיב, חלשות.

6. אפתח בכך, שחומר הראיות מצביע על ביצוע בצוותא, ועל כך שבן השיח של אברהם בשיחת הטלפון המצוטטת בכתב האישום, הוא מבצע בצוותא. ישנם בתיק תמלילים של השיחות המתוארות בכתב האישום, שהן לכאורה מהאזנת סתר למנוי נייד של אברהם, בהן אדם (שלטענת המדינה הוא המשיב), מתאר את הגינות מאחורי בית, מוסר לבן שיחו "אתה שמור מאובטח טלפון, בדקנו אף אחד לא פה, הכל בסדר, אל תתגרש מהפינצ'ר הקטן הזה החמוד, היפה הזה, שים הכל בכיס יאללה שיהיה לנו היומית שלנו שתי דקות ונעוף מפה, נצא...אם אנחנו לא עושים את זה, אכלנו אותה אין לנו מה לעשות...הגענו לצהריים. יאללה כפרה יאללה". בדברים אלה, ראיות לכאורה לכך שהדובר לא רק מקיים תפקיד של מתצפת-שומר לצורך התפרצות, אלא שהוא אף המוציא לפועל, 'המפקד' בשטח, אשר מדריך את בן שיחו מה לבצע וכיצד לבצע, ומדברן אותו. די בכך שאדם מבצע תפקיד של שומר במסגרת ביצוע עבירה על מנת שיהיה בבחינת מבצע בצוותא (ראו ע"פ 7938/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 10, 13 (16.7.2012)). בפסיקה נקבעו שני מבחנים לעניין ביצוע בצוותא, מבחן השליטה הפונקציונלית המדגיש את חלקו החיוני של המבצע בצוותא בהחלטה המשותפת ובתכניות העבריינית, וכן את יכולת ההשפעה המשמעותית שלו על ההוצאה אל הפועל; וכן את מבחן הקירבה, לפיו מבצעים בפועל הם השותפים הישירים לביצוע העבירה, לעומת שותפים עקיפים כגון מסייע (ראו דנ"פ 1294/96 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) 1 (1998); ע"פ 8273/07 כואזבה נ' מדינת ישראל, פס' 25 (18.7.2012)). אולם, מבחנים אלה אינם אלה מבחני עזר, וההבחנה בין מבצע בצוותא לבין מסייע תיגזר מנסיבות המקרה הספציפי, מאופי תרומה מהותית של הצד לעבירה למערך הביצוע, מעוצמת היחס הנפשי שלו כלפי העבירה וממידת האשם 'המוסרי' שלו בנוגע לה (ענין כואזבה, שם). כפי שנקבע בדעת הרוב של כבוד השופט א' מצא בענין משולם אליו הפנה הסנגור הנכבד, "גם מי שאינו בעל שליטה, ואף תרומתו הפיזית לביצוע העבירה אינה קריטית להשלמת הביצוע, עשוי להיחשב כמבצע בצוותא" (שם, ע' 26). בענין כואזבה, הנאשם שם הורשע כמבצע בצוותא על סמך מבחן הקרבה (כנמנה עם "המעגל הפנימי"), מבלי שנקבע שהיה שותף להחלטה לבצע את עבירת הרצח שנדונה שם (שם, פס' 26; בית המשפט העיר בנוסף כי אף לפי גרסת המערער במשטרה, בה לא דבק, היתה לו יכולת לשנות את המתווה העברייני ולהשפיע על פעולות חבריו). בעניינו, כאמור, עולה מהתמליל השיחה הנזכר, כי הדובר בה לא רק נטל על עצמו תפקיד כשומר-מתצפת בביצוע ההתפרצות, ודי בכך כדי שיוורשע כמבצע בצוותא; אלא הוא ממילא היה, בנוסף, בבחינת 'מפקד' התכנית, אשר הנחה את אברהם מה לבצע, כיצד לבצע ודברן אותו, כך שמתקיים לגביו לכאורה גם המבחן הפונקציונלי.

7. ישנן ראיות לכאורה בתיק לכך, שהתצפיתן-שומר המבצע-בצוותא, הוא המשיב. אברהם לכאורה מזהה את המשיב כדובר בשיחה, שבה הדובר אומר לו מה לעשות, כיצד לעשות ומדברן אותו לבצע את הפריצה:

"שאלה: אני שומע אותך מדבר עם יורם אל תדאג אם יש משהו אני פה?

תשובה: לא זוכר בדיוק על מה דיברנו אני יורם.

שאלה: למה אתה מדבר עם יורם באותו היום?

תשובה: הוא בן זוג של אימא שלי ואין סיבה שלא אדבר אתו ובכללי רציתי שיעזור לי בפקות חולים כפי שאמרתי בחקירה הקודמת שלי.

שאלה: אני שומע אותך[,], **אומר לך יורם שאל תדאג אני פה** למה יורם עמר התכוון?

תשובה: לא יודע לא זוכר

שאלה: אני שומע אותך מדבר עם יורם עמר ויורם אומר לך **שיהי לנו בהצלחה ביומית שלנו** למה התכוון יורם עמר?

תשובה: אולי ללכת לעבוד לעשות משהו

שאלה: האם יורם עמר התכוון על כך שאתה תפרוץ לבית?

תשובה: לא

שאלה: אני שומע את השיחה וזה מה שאני מבין ממך ומיורם?

תשובה: אני לא שומע משהו לא בסד או כוונה לפרוץ לבית מה שאני יודע שלא הייתי בתוך הבית.

שאלה: **יורם אומר לך יש מלא גינות מאחורה למה הוא התכוון בכך שהוא אומר לך שאין מה לחשוש מהפיצור הקטן (הכלב פינצר)**

תשובה: זה מתחיל מהתיעודיים **אמרתי ליורם שאני מרגיש שעוקבים אחריי** ואני זוכר שאני זיהיתי משהו בבולוק ממלול נגשתי אליה ראיתי אותה עמדנו פנים מול פנים וזיהיתי בחורה בשם כרמלה שהיא שוטרת בבולוק ממול נפגשנו פנים מול פנים" (הודעתו של אברהם-אביחי עמר 16.12.2017 שעה 18:41, גליון 4 ש' 85 - גליון 5 ש' 98).

כבר עמדתי על הראיות-לכאורה לכך, שכמחצית השעה לאחר שיחה זו פרץ אברהם לדירת המתלוננים; בחקירה המצוטטת לעיל מזהה אברהם את המשיב כדובר בשיחה; הדובר אשר אומר שהוא שומר, מנחה את אברהם כיצד לבצע את הפריצה ומדברן אותו. ודוק: אין מדובר במצב שבו אברהם, כשותף-לכאורה, מפליל את המשיב על-ידי כך שהוא מקרב את העבירה למשיב ומרחיק אותה מעצמו. בהתייחסותו של אברהם לשיחתו עם השומר-תצפיתן, מאשר אברהם כי אותה שיחה התקיימה בינו ובין המשיב; השיחה מפלילה-לכאורה את שניהם (וניסיונו של אברהם להרחיק את החשדות הוא בכך, שהוא טוען שהענין עליו דיברו השניים באותה שיחה לא היה התפרצות לדירה).

7. לכך יש להוסיף:

א. המשיב טען תחילה בחקירה כי הוא מחזיק במנוי ניד --- וכי אין לו מספר אחר (הודעתו מיום 12.12.2017 בשעה 16:58, גליון 2 ש' 11; להלן: **מנוי 539**). דא עקא, לכאורה נתפסו שני מכשירים בביתו, ובהמשך חקירתו הוא מאשר ששניהם שלו, כי שניהם פעילים וכי הוא אינו זוכר את מספר הטלפון של המכשיר השני (גליון 3 ש' 53 - גליון 4).

ב. כאשר מועמת המשיב, בשורת שאלות פרטניות, עם שיחת הטלפון בה מוסר הדובר לאברהם כי הוא שומר, ובה הדובר מדריך ומדברן אותו, המשיב - שומר על זכות השתיקה (חקירתו ביום 16.12.2017 גליון 3 ש' 28-39).

ג. בתיק מצוי תמליל נוסף מהאזנת הסתר לטלפון של אברהם, בענין שיחה מהמנוי בו מאשר המשיב שהוא מחזיק (מנוי 539). בשיחה זו אומר הדובר לאברהם "אחייג אליך, מהשני למספר הזה ביי" (שיחה 1). המשיב טוען כי אנשים רבים משתמשים במנוי שלו 539, אולם אברהם מתקרב מאד, בחקירתו, לאישור, אם אינו מאשר ממש, כי המשיב הוא הדובר בשיחה זו שבוצעה ממנוי בו מחזיק המשיב:

"שאלה: אני שומע שמהו אומר אני יחייג אליך מהשני מי זה?

תשובה: לא מזהה את הקול שלו

שאלה: אני אומר לך שזה יורם עמר מה תגובתך?

תשובה: לא מזהה

שאלה: למה **שירם** יגיד לך שהוא יחייג אליך מהשני?

תשובה: **לא יודע למה הוא התכוון**" (חקירתו של אברהם 16.12.2017 בשעה 18:41 גליון 3 ש' 54 - גליון 4 ש' 59).

כאשר המשיב מעומת עם שיחה זו, ומוטחת בפניו הטענה שהוא הדובר בשיחה, שומר המשיב על זכות השתיקה (חקירתו 16.12.2017 גליון 2 ש' 13-14).

כדקה אחת לאחר אותה שיחה, בשעה 15:28, נכנסת למנוי של אברהם שיחה מטלפון ---. אותה שיחה נפתחת בכעסו של הדובר "למה אמרת להכין שניצל ואוכל? למה? לא הייתי מכין בכלל", ואברהם משיב שהוא יבוא עוד 20 דקות; בהמשך השיחה משוחחים הדובר ואברהם על האפשרות לבצע שוד מזוין באדם בן 90 הנוסע כל יום שלישי לתל אביב כאשר הוא נושא סחורה, "דברים רציניים" (שיחה 6). הצמידות בזמן בין שיחות אלה מצביעה לכאורה על כך שהדובר מול אברהם בשיחה הראשונה "אחייג אליך, מהשני" הוא הדובר מול אברהם גם בשיחה 6. שיחות אלה מחזקות את הראיות לכאורה לפיהן המשיב מתקשר אל אברהם ממנויים שונים ומתכנן עמו עבירות רכוש.

8. לאור האמור, קביעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, אשר אינן חלשות בעוצמתן.

עילת מצער

9. מצאתי כי עילת המסוכנות מתקיימת בעניינו של המשיב.

10. ראו את הערת האגב של כבוד השופט י' עמית ב-בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל**, פס' 6 (8.1.2010):

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות

מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב'מכה' הראשונה. 'פתאום קם אדם בבוקר ומוצא...' שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזרת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

11. אף אם נדרש תחום בעבירת הרכוש הבודדת על מנת להקים עילת מעצר, נסיבות עניינו - ביצוע בצוותא של התפרצות לדירה לאור יום תוך שימוש בכלי פריצה - מקיימות דרישה זו. ראו החלטתו של כבוד השופט י' **דנציגר** ב- בש"פ 5917/08 **סלהב נ' מדינת ישראל**, פס' 18-19 (2.7.2008):

"העבירות המיוחסות לעורר הינן עבירות 'רכושיות', אשר אמנם לא נמנו בסעיף 21 לחוק המעצרים כעבירות היוצרות 'מסוכנות סטטוטורית', אולם עבירות אלה אינן 'חסינות' ממעצר עד תום ההליכים (בש"פ 3453/05 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 19.4.2005)). עבירות רכוש עשויות לטמון בחובן מסוכנות, בין היתר, מאחר ובתנאים מסוימים הן מבוצעות באלימות ותוך סיכון חיי אדם או שלמות גופו, ומאחר ויש בעבירות אלה משום פגיעה בזכויות היסוד של פרטים בחברה וחדירה לרשות הפרט (בש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268 (1998); בש"פ 3453/05 הנ"ל). על כן נקבע כי אין לשלול קיומה של עילת מעצר עד תום ההליכים בכל מקרה של עבירות המבוצעות נגד הרכוש, ויש לבחון את מכלול הנסיבות כדי לקבוע אם נתקיימה עילת מעצר כזו. עוד נקבע כי:

'עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור.' (בש"פ 5421/98 הנ"ל).

סבורני כי אכן, ניתן ללמוד על מסוכנות בעניינו, בהתבסס על נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לעורר, קרי, מעשה פריצה וגניבה מתכונן ומבוצע בצוותא חדא עם אחר, לאור יום, תוך שימוש בכלי פריצה, דבר המעיד על תכנון ומימונת. בין היתר נפסק, כי התפרצות לאור יום יש בה ללמוד על דפוס עברייני מובהק ועל היעדר כל מורא מפני החוק (בש"פ 8806/07 **לוי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 30.10.2007)).

12. למשיב שבפני, עבר פלילי הכולל הרשעה בגין גניבה בשנת 2015, שתי הרשעות קודמות בהתפרצות (האחרונה משנת 2010), ובשורת עבירות אחרות לרבות תקיפת קטין תוך גרימת חבלה של ממש, עבירות איומים ותקיפה, והטרדת עד. גם בכך יש כדי לבצר את עילת המסוכנות נגד המשיב, כפי שעולה מהמשך דבריו של השופט **דנציגר**:

"לכך יש להוסיף את עברו הפלילי העשיר של העורר, אשר יש גם בו כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת ממנו, כלומר החשש כי יחזור לסורו ויבצע מעשי עבירה נוספים. מגליון הרשעותיו של העורר, אשר הועבר לעיוני, על פי בקשתי, על ידי המשיבה בעקבות הדיון, עולה כי לעורר חמש הרשעות קודמות, וכן שני מאסרים על תנאי אשר היו תלויים ועומדים כנגדו בעת ביצוע העבירה נשוא ערר זה, אחד מהם, מיום

28.5.2006, בגין עבירת רכוש, הותנה בכך שהעורר לא יעבור עבירת רכוש כלשהי למשך שלוש שנים. בנוסף, תלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין סיוע לשוהים בלתי חוקיים. כפי שכבר נקבע, גם מקום בו העבירה המיוחסת ונסיבות ביצועה אינן מצביעות על מסוכנות כשלעצמה, וברגיל לא תקמנה עילת מעצר, הרי השילוב בין העבירה המיוחסת לבין קיומו של עבר פלילי עשיר בעבירות דומות מצד הנאשם, יכול שיצביע על המסוכנות הנשקפת מצדו לשלומו ולבטחונו של הציבור, ולפיכך יקים עילת מעצר (בש"פ 6620/07 **פחימה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 16.8.2007)).

עברו הפלילי העשיר של העורר, בצירוף העובדה כי לכאורה לא היסס לבצע עבירת רכוש נוספת עת מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, לאור יום וברחוב הומה, מעידים אכן על החשש כי אם ישוחרר העורר, אף בתנאים מגבילים, ישוב הוא לסורו ויבצע עבירות נוספות, אשר יהיה בהן כדי לסכן את הציבור...." (פס' 19-20).

בענייננו אמנם לא נטען כי עומד נגד המשיב מאסר על תנאי בר הפעלה; אולם, כאמור, עבר עשיר יש לו, לרבות שתי הרשעות בגין התפרצות לדירת מגורים והרשעה נוספת בגין גניבה.

13. ועוד: אף אם אתעלם מהשיחה בטלפון הנייד של אברהם, בה הוא והדובר מדברים על תכנון שוד אלים של אדם בן 90, יש בשיחתו של אברהם עם השומר-תצפיתן, לגביה אישר אברהם כי הדובר השני בה הוא המשיב, ובה מוסר המשיב כי בביצוע ההתפרצות השניים יעשו את "היומית" שלהם, כדי להצביע על חשש של ממש לכך שעבירות רכוש מהוות עבור המשיב מקור לפרנסה שוטפת, ובמלים של השופט עמית ב-בבש"פ 1984/11 **אבו עסא נ' מדינת ישראל**, פס' 9 (21.3.2011):

"בשעתו, הבעתי דעתי כי ניתן להוריד את הרף הנדרש לצורך עילת מעצר בעבירות רכוש, מקום בו במדובר ב'שור מועד' (בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 8.1.2010)). כך גם העורר שבפנינו, אשר דומה כי עבירות הרכוש הן תורתו-אומנותו".

ודוק: הפיכת עבריינות למקצוע מקימה עילת מסוכנות בעבירות רכוש גם ללא הורדת הרף הנדרש לצורך עילת מעצר בעבירות רכוש. ראו לענין זה החלטתו של כבוד השופט **א' רובינשטיין** ב-בש"פ 3453/05 **אברגיל נ' מדינת ישראל** (פס' ח'): "...[לענין המסוכנות - לא הרי מי שנתפס לראשונה כהרי מי שגורר אחריו שובל ארוך של מעשים, והפך את הפגיעה ברכוש הזולת למעין מקצוע רחמנא ליצלן".

14. סיכום הדברים: מתקיימת בענין המשיב עילת מעצר.

בחינת חלופה

15. גם נוכח ראיות-לכאורה ועילת מעצר, בית המשפט יורה על מעצר רק לאחר בחן אם יש מקום לחלופת מעצר והגיע למסקנה כי אין בה די כדי לאיין את עילות המעצר.

16. בנסיבות ענייננו - ראיות לכאורה, שאינן חלשות, בענין קשירת קשר וביצוע התפרצות בצוותא לאור היום, תוך תחכום; עבר פלילי בלתי מבוטל של המשיב לרבות שתי הרשעות בגין התפרצות (והרשעה בגין גניבה); ואותות לכך שהמשיב רואה בעבירות רכוש מקור פרנסה שוטפת, ספק בעיני אם יש מקום לחלופה למעצר מאחורי סורג וברית, שאינה בדמות מעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו והשוו בש"פ 5773/15 נ' **מדינת ישראל** (26.8.2015)). גם אם אניח שניתן לשקול הסתפקות במעצר בית ללא פיקוח אלקטרוני, בנסיבות המשיב אינני מוצא מקום לשחרור למעצר בית ללא תסקיר מעצר. לא בכל תיק יש מקום לעריכת תסקיר מעצר, אולם בתיק זה איני רואה מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ללא תסקיר (ומשהמשיב נעצר ונאסר בעבר, תסקיר הוא ממילא בגדר תנאי מוקדם לפיקוח אלקטרוני 22ג(ב)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996), בהעדר טעמים מיוחדים). הסנגור הנכבד טען כי אין צורך בתסקיר מעצר כי אין מדובר בנאשם בעל תלות בסמים או באלכוהול. אין בידי לקבל טענה זו; בנוסף לכך שיש מקום להזמין תסקיר כדי לבחון פיקוח אלקטרוני בענייננו, בתסקיר מעצר חווה שירות המבחן דעתו בענין מידת הסיכון להישנות המעשים המיוחדים ולטיבה של החלופה המוצעת.

17. טרם אורה על תסקיר, מופנית לסנגור השאלה האם, מבחינת המשיב, יש בידהן של שתיים מתוך שלוש המשמורניות שהוצעו (סימונה בנקסוס ושל תאיר בן אור) לקיים פיקוח על המשיב ללא המשמורנית השלישית המוצעת, אוריין סימה עמר. שכן, אקדים ואקבע כי אין בידי לאשר את גב' אוריין סימה עמר כמשמורנית. אוריין, שהיא אחותו של אברהם ובתה של בת זוגו של המשיב, נחקרה בתיק זה, והתבקשה למסור את הצופן לטלפון הנייד שלה, אך סירבה לעשות כן. היא טענה כי הסיבה לכך היא שיש בטלפון דברים אישיים (הודעתה מיום 17.12.2017). הסנגור הנכבד טען כי זו היתה זכותה המלאה, ולא היתה עליה כל חובה למסור את הצופן. אוריין בת ה-21 אישרה כי היא נחקרה בעבר כחשודה פעמיים, פעם בשנת 2014 ופעם בשנת 2015, בחשד להתפרצות (ע' 16, ש' 6-1). אף בהנחה שלא היתה לאוריין כל חובה למסור את הצופן לטלפון הנייד שלה, והגם שעבר פלילי, לא כל שכן חקירות שלא הביאו להעמדה לדין, אינם פוסלים כשלעצמם אדם מלשמש משמורן. עם זאת, השאלה שבפני אינה האם היתה חובה על אוריין למסור את הצופן לטלפון. אף בהנחה שהיתה לאוריין זכות מלאה שלא למסור את הצופן, זכותה הנטענת שלא למסור את הצופן לטלפון אינה מקנה זכות קנויה לכך שבית המשפט יתן בה אמון כמשמורן, ואיני מוכן לסמוך ידי על אוריין כמשמורנית.

18. סוף דבר: בכפוף לאפשרות שלאחר קבלת תסקיר מעצר ימצא כי ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני או במעצר בית ללא פיקוח אלקטרוני, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. אם יודיע הסנגור כי הוא מציע את סימונה ובנקסוס ותאיר בן אור לבדן כמשמורניות, או יציע הרכב משמורנים אחר, אורה על עריכת תסקיר מעצר כאמור.

ניתנה היום, כ' טבת
תשע"ח, 07 ינואר
2018, במעמד
הצדדים.
דניאל קירס, שופט